

Art. 38. Gby Sąd rozumie, że władza i attrubucye jemu udzielone, są naruszone, winien jest ostrzedz o tém ten Urząd Administracyjny, który się naruszenia dopuścił. Tak samo postąpi sobie ten ostatni, gdy się przekona o podobném przywłaszczeniu ze strony Sądu.

Art. 39. Do Prezesów Sądów i do Prezesów Kommissyi Wojewódzkich należy szczególnie takowe ostrzeganie.

Art. 40. Jeżeli spór o jurysdykcyą w przeciągu dui ośmiu od ostrzeżenia załatwiony nie jest, Władza odwołująca się uczyni w téj mierze przedstawienie do właściwéy Kommissyi Rządowéy, załączając wszelkie Akta i udowodnienia mogące posłużyć ku wyjaśnieniu kwestyi.

Art. 41. Przedstawienie takowe wniesie Kommissya Rządowa wraz z wszelkimi dowodami na Radę Stanu.

Art. 42. Przedstawienia takowe i wnioski w przedmiocie zaszłego sporu o jurysdykcyą, odsyłane będą celem rozstrząśnienia onych do Kommissyi Instrukcyjnéy przy Radzie stanu ustanowionéy, a do składu któręy wyznaczoną będzie przez Nas potrzebna liczba Referendarzy i jeden z Członków Rady Stanu dla przydywania.

Art. 43. Kommissya Instrukcyjna winna nie tylko wchodzić w rozpoznanie wyżey wymienionych sporów, przez Radę Stanu jęy powierzane, ale służy jęy oprócz tego żądanie dodatkowych objaśnień od Władz, których spór dotyczy.

Art. 44. Przedmioty przez Kommissyą Instrukcyjną należycie przygotowane, wracać będą do Rady Stanu i stósownie do ogólnie przyjętych zasad względem przedstawiania interessów, wnoszone byđż naję na Radę przez Sekretarza Stanu.

Art. 45. Podczas wnoszenia na Radę przedmiotów od Kommissyi Instrukcyjnéy odebranych, znajdować się przy Sekretarzu Stanu powinien ten z Referendarzy, który w Kommissyi referat odrabiał.

Art. 46. Rada Stanu po wysłuchaniu przedstawienia Kommissyi Instrukcyjnéy, względem zaszłego sporu o jurysdykcyą, rozstrzyga takowy i wyluszcza przyczyny, dla których była za uchyleniem Wyroku Sądowego lub zarządzenia Władzy Administracyjnéy, dających powód do sporu a za nieprawne przez Radę Stanu uznanych.

Art. 47. Wyrzeczenia takowe Rady Stanu, spory o jurysdykcyą między Władzami pomienionemi rozstrzygające, po zatwierdzeniu onych przez Namiestnika Królestwa, odsyłane będą następnie Radzie Administracyjnéy dla wykonania i w Dzienniku osobno na to ustanowionym, ogłaszane byđż winny.

Art. 48. Wyrzeczenia takowe Rady Stanu podpisywane będą przez Namiestnika i kontrasygnowane przez Sekretarza Stanu.— Mieć będą na czele aryngę następującę:

W IMIENIU NAYJAŚNIEYSZEGO

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

RADA STANU.....

Art. 49. Porządek jaki zachowywany byđż ma przy roztrząsaniu i podawaniu wniosków w przedmiocie zarzutów przeciw naywyższym urzędnikom królestwa, niemniej względem osób o zbrodnię stanu obwinionych, będzie przepisany oddzielnie wraz z prawem o postępowaniu śledczém i sądowniczém nad powyżey wspomnionemi osobami.

Art. 50. Co się zaś tycze urzędników nie należących do rzędu naywyższych i do rzędu innych osób w artykule poprzedzającym wymienionych, a którzyby przez Nas lub przez Namiestnika królestwa w imieniu Naszém mianowani byli, jeżeli urzędnicy takowi o wykroczenie w urzędzie w przypadkach poniżey wyszczególnionych obwinieni będą, natenczas rada stanu, gdy uzna ich za zasługujących na oddanie pod sąd, lub gdy zaskarżenia na nich podane nieuzasadnionemi znajdzie, ostatecznie wyrzeka, a mianowicie:

1. Gdy Urzędnik sprzeciwia się dopełnieniu praw lub urzędzeń, albo innych do sprzeciwienia się namawia.

2. Jeżeli innym urzędnikom przeszkadza w sprawowaniu obowiązków.

3. Jeżeli w pełnieniu obowiązków da się uwieśdż datkiem, obietnicę, lub widokiem osobistego interessu.

4. Jeżeli przywłaszczy sobie grosz publiczny dozorowi jęgo powierzony.

5. Jeżeli na własną korzyść użyje funduszów, aktów, dokumentów, urzędownie sobie powierzonych, jeżeli obróci one na swoją potrzebę, jeżeli one ukryje lub zabierze, albo na zanesione prawne żądanie wydania onych odmawia.